

ZASADA* 9: SZCZEGÓLNE WARTOŚCI OCHRONNE*

Organizacja* utrzymuje i wzmacnia **szczególne wartości ochronne*** w **Jednostce Gospodarowania*** poprzez zastosowanie **podejścia przezroczystościowego***.

UWAGA: Załącznik I „Krajowe Ramy Szczególnych Wartości Ochronnych dla Polski” znajduje się w dalszej części niniejszego dokumentu.

9.1 **Organizacja***, poprzez **zaangażowanie*** z **zaangażowanymi*** i **zainteresowanymi stronami*** oraz innych środków i źródeł, ocenia i odnotowuje obecność i status poniższych **szczególnych wartości ochronnych*** w **Jednostce Gospodarowania*** proporcjonalnie do **skali, intensywności i ryzyka*** prowadzonych działań gospodarczych oraz prawdopodobieństwa występowania **szczególnych wartości ochronnych***:

HCV 1 – **Różnorodność gatunkowa. Koncentracja różnorodności biologicznej*** z uwzględnieniem gatunków endemicznych oraz **gatunków rzadkich* i zagrożonych***, która jest **znacząca*** na poziomie globalnym, regionalnym lub krajowym.

HCV 2 – **Ekosystemy*** i mozaiki na poziomie **krajobrazu***. **Nienaruszone krajobrazy leśne*** oraz **ekosystemy*** i mozaiki **ekosystemów*** występujące na poziomie krajobrazu, które są **znaczące*** na poziomie globalnym, regionalnym lub krajowym, i które zawierają zdolne do przeżycia populacje większości naturalnie występujących gatunków z ich naturalnym wzorem rozmieszczenia i zagęszczenia.

HCV 3 – **Ekosystemy* i siedliska*. Rzadkie* lub zagrożone ekosystemy*, siedliska* lub ostoje***.

HCV 4 – **Kluczowe* usługi ekosystemów***. Podstawowe **usługi ekosystemów*** w sytuacjach **kluczowych***, włączając w to **ochronę* zlewni wodnych i kontrolę erozji wrażliwych gleb i zboczy**.

HCV 5 – **Potrzeby społeczności lokalnych. Miejsca i zasoby o fundamentalnym znaczeniu dla zaspokajania podstawowych potrzeb społeczności lokalnych* lub ludności rdzennej*** (w zakresie środków do życia, zdrowia, odżywiania, wody itp.) zidentyfikowane poprzez **zaangażowanie*** tych społeczności lub **ludności rdzennej***.

HCV 6 – **Wartości kulturowe. Miejsca, zasoby, siedliska* i krajobrazy*** o globalnym lub krajowym znaczeniu kulturowym, archeologicznym lub historycznym i/lub **kluczowym*** znaczeniu kulturowym, ekologicznym, ekonomicznym lub religijnym/uświęconym dla tradycyjnej kultury **lokalnych społeczności* lub ludności rdzennej***, zidentyfikowane poprzez **zaangażowanie*** tych społeczności lub **ludności rdzennej***.

Non-SLIMF 9.1.1 **Organizacja*** posiada pisemne procedury identyfikowania **szczególnych wartości ochronnych*** Kategorii 1-6, zgodnie z **Kryterium*** 9.1 i Załącznikiem I. Identyfikacja ta dokonana jest przy użyciu **Najlepszych Dostępnych Informacji***.

9.1.2 [Nie dotyczy Polski] This assessment includes identification of **Intact Forest Landscapes***, as of January 1, 2017.

9.1.3 Przy identyfikowaniu **szczególnych wartości ochronnych*** i **obszarów o szczególnych wartościach ochronnych***, wykorzystuje się wyniki **odpowiedniego kulturowo zaangażowania* wszystkich stron***.

Non-SLIMF 9.1.4 **Organizacja*** posiada mapy **obszarów o szczególnych wartościach ochronnych***.

UWAGA: Dobrą praktyką (ale nie obowiązkową) jest udostępnienie map granic i statusu tych obszarów na stronach internetowych.

SLIMF 9.1.4 Została przeprowadzona i udokumentowana ocena występowania *szczególnych wartości ochronnych** i *obszarów o szczególnych wartościach ochronnych** przez zarządzającego lasem, zgodnie z dostępnymi kryteriami z Załącznika I oraz *Najlepszymi Dostępnymi Informacjami**.

9.2 Organizacja*, poprzez zaangażowanie* z zaangażowanymi* i zainteresowanymi stronami* oraz ekspertami, opracowuje skuteczne strategie mające na celu utrzymanie i/lub wzmocnienie zidentyfikowanych *szczególnych wartości ochronnych**.

9.2.1 Zagrożenia dla *szczególnych wartości ochronnych** są identyfikowane za pomocą *Najlepszych Dostępnych Informacji**.

9.2.2 Strategie zarządzania i działania są opracowywane przed wdrożeniem działań gospodarczych mających wpływ na HCV w celu utrzymania lub wzmocnienia zidentyfikowanych *szczególnych wartości ochronnych** i utrzymania powiązanych *obszarów o szczególnych wartościach ochronnych**, uwzględniając *skalę, intensywność i ryzyko** prowadzonych działań gospodarczych.

UWAGA: Strategie zarządzania mogą być potwierdzone w zbiorze dokumentów, a nie muszą stanowić osobnego dokumentu. Uwaga ma zastosowanie do wszystkich wskaźników w Zasadzie 9, w których mowa o strategiach zarządzania oraz do Załącznika I (Krajowe Ramy Szczególnych Wartości Ochronnych dla Polski).

9.2.3 *Wszystkie strony* i eksperci* są zaangażowani w opracowywanie strategii zarządzania i działań mających na celu utrzymanie i/lub wzmocnienie zidentyfikowanych *Szczególnych Wartości Ochronnych**. Obejmuje to również ciągłą możliwość przekazywania informacji i propozycji dotyczących *szczególnych wartości ochronnych** i sposobów ich ochrony.

9.2.4 [Nie dotyczy Polski] Management strategies are developed to *protect* core areas**.

9.2.5 [Nie dotyczy Polski] The vast *majority** of each *Intact Forest Landscape** is designated as *core area**.

9.2.6 Opracowane strategie są skuteczne w utrzymaniu lub poprawie *szczególnych wartości ochronnych**.

9.2.7 [Nie dotyczy Polski] Management strategies allow limited *industrial activity** within *core areas** only if all effects of *industrial activity** including *fragmentation**:

- 1) Are restricted to a *very limited portion of the core area**;
- 2) Do not reduce the *core area** below 50,000 ha, and
- 3) Will produce clear, substantial, additional, *long-term* conservation** and social benefits.

9.3 Organizacja* wdraża strategie i działania mające na celu utrzymanie i/lub wzmocnienie zidentyfikowanych *szczególnych wartości ochronnych**. Strategie i działania uwzględniają *podejście przezornościowe** oraz są proporcjonalne do *skali, intensywności i ryzyka** prowadzonych działań gospodarczych.

9.3.1 *Szczególne wartości ochronne** i *obszary o szczególnych wartościach ochronnych**, od których są zależne, są utrzymywane i/lub wzmacniane, w tym poprzez wdrażanie opracowanych strategii.

9.3.2 Strategie i działania oparte na *podejściu przezornościowym** zapobiegają szkodom i pozwalają uniknąć zagrożeń dla *szczególnych wartości ochronnych**.

9.3.3 [Nie dotyczy Polski] *Core areas** are *protected** consistent with *Criterion* 9.2*.

9.3.4 [Nie dotyczy Polski] Limited *industrial activity* * in *core areas** is consistent with *Indicator** 9.2.7.

9.3.5 Czynności, które szkodzą *szczególnym wartościom ochronnym**, są natychmiast wstrzymywane i podejmowane są działania *przywracające** i chroniące *szczególne wartości ochronne**.

9.4 *Organizacja wykazuje, że przeprowadza okresowy monitoring celem oceny zmian w statusie *szczególnych wartości ochronnych**, a także dostosowuje swoje strategie zarządzania, by zapewnić ich skuteczną ochronę. Monitorowanie musi być proporcjonalne do *skali, intensywności i ryzyka** prowadzonych działań gospodarczych oraz obejmować *zaangażowanie** z *zaangażowanymi** i *zainteresowanymi stronami** oraz ekspertami.**

9.4.1 Program okresowego monitorowania ocenia:

- 1) wdrażanie strategii;
- 2) status *szczególnych wartości ochronnych** w tym obszarów o *szczególnych wartościach ochronnych** od których są one zależne;
- 3) skuteczność strategii zarządzania i działań na rzecz *ochrony** *szczególnych wartości ochronnych**, aby w pełni utrzymać lub wzmocnić *szczególne wartości ochronne**.

9.4.2 Program monitorowania umożliwia *zaangażowanie** *wszystkich stron** oraz w miarę potrzeby włącza odpowiednich ekspertów.

9.4.3 Program monitorowania ma wystarczający zakres, szczegółowość i częstotliwość, aby wykryć zmiany w *szczególnych wartościach ochronnych** w stosunku do początkowej oceny i statusu zidentyfikowanych dla każdej ze *szczególnych wartości ochronnych**, aby zapobiec *zagrożeniom**.

9.4.4 Strategie zarządzania i działania są dostosowywane, gdy monitorowanie lub inne nowe informacje pokazują, że te strategie i działania są niewystarczające, aby zapewnić utrzymanie lub wzmocnienie *szczególnych wartości ochronnych**.

Krajowe Ramy Szczególnych Wartości Ochronnych dla Polski

Wstęp

Niniejszy dokument, Krajowe Ramy Szczególnych Wartości Ochronnych dla Polski (zwane dalej Ramami HCV; HCV - ang. High Conservation Values, Szczególne Wartości Ochronne), został opracowany przez Grupę Opracowującą Standard i Techniczną Grupę Roboczą. Posiadacze certyfikatu FSC i jednostki certyfikujące są zobowiązani korzystać z niniejszych Ram HCV do oceny zgodności z wymaganiami Zasady 9. Niniejszy dokument zawiera wytyczne dla *Organizacji**, dotyczące wdrażania wskaźników ujętych w Przejściowym Standardzie Odpowiedzialnej Gospodarki Leśnej FSC dla Polski. Dokument ten jest dostosowaniem treści definicji HCV do polskich warunków przyrodniczych i prawnych.

Ramy HCV obejmują krajowe kategorie HCV oraz źródła *Najlepszych Dostępnych Informacji** w celu identyfikacji, oceny, zarządzania i monitorowania HCV. Identyfikacje HCV i *Najlepsze Dostępne Informacje** wyszczególnione w niniejszym dokumencie mogą nie być wyczerpujące. Ramy HCV są dokumentem pomocniczym oraz wszelkie proponowane Najlepsze Dostępne Informacje (NDI) nie są do obowiązkowego, ale do opcjonalnego wykorzystania. Należy wykorzystać te informacje, które mają zastosowanie w danej *jednostce gospodarowania**. W skali krajowej, regionalnej lub w obrębie *jednostki gospodarowania** mogą istnieć dodatkowe przykłady identyfikacji HCV, które muszą zostać zidentyfikowane przez zarządów lasów poprzez ocenę i zaangażowanie. W sekcji 3. niniejszych Ram HCV znajduje się rozdział „Przykładowa literatura dla wybranych HCV”, zawierający spis publikacji, które mogą być pomocne przy identyfikacji, monitoringu i określaniu strategii zarządzania dla wybranych HCV. Spis obejmuje tylko pozycje o charakterze ogólnokrajowym. Należy wziąć pod uwagę również literaturę odnoszącą się do warunków regionalnych i lokalnych.

Niniejszy załącznik zastąpił dokument „Kryteria Wyznaczania HCVF w Polsce” z 2006 r. – powstał w oparciu o niego, a także w oparciu o instrukcję dla Opracowujących Standard zawartą w Ogólnych Wskaźnikach Międzynarodowych (FSC-STD-60-004 V2-0) oraz podręcznik FSC opublikowany w styczniu 2020r. "Guidance for Standard Development Groups: Developing National High Conservation Value Frameworks FSC-GUI-60-009 V1-0 EN" oraz szablony FSC "Template for National High Conservation Value Frameworks FSC-GUI-60-009a V1-0 EN". Opracowujący Standard zaadaptowali wytyczne FSC do warunków polskich - bazując na założeniu, że wyznaczenie HCV musi opierać się na takich danych, jakie są w Polsce dostępne lub wkrótce powinny być dostępne, a przy tym w miarę możliwości wyznaczanie *obszarów o szczególnych wartościach ochronnych** powinno być zharmonizowane z innymi, stosowanymi w Polsce procedurami, tj. wyznaczaniem lasów ochronnych i tworzeniem form ochrony przyrody i planowaniem ich ochrony.

Każda z podanych poniżej kategorii HCV prowadzi do desygnacji obszarów, które mogą (i zwykle będą) nakładać się na siebie. W ramach jednego kompleksu leśnego nie będzie więc spójnych, niezależnych obszarów HCV, ale raczej sieć częściowo nakładających się na siebie obszarów z różnych kategorii HCV. Na etapie identyfikacji i desygnacji żadnej z kategorii nie należy uważać za "nadrzędną" - godzenie wymagań poszczególnych kategorii następuje na etapie planowania gospodarki.

Jeden obszar może mieć podwójną, potrójną, a nawet cztero lub pięciokrotną desygnację jako HCV w różnych kategoriach.

Krajowe Ramy HCV zawierają wytyczne dotyczące poszczególnych kategorii HCV w zakresie:

- o identyfikacji HCV i wyznaczania *obszarów o szczególnych wartościach ochronnych** i oceny stanu HCV oraz ewentualnych zagrożeń dla tych wartości,
- o strategii zarządzania HCV,
- o monitorowania stanu HCV.

Zgodnie z definicją FSC „obszary o szczególnych wartościach ochronnych” to strefy i przestrzenie fizyczne posiadające *szczególne wartości ochronne** lub są potrzebne do istnienia i utrzymania *szczególnych wartości ochronnych**. Opracowujący Standard uzgodnili dopuszczenie do użycia dotychczasowej nomenklatury - lasy o szczególnych wartościach ochronnych (HCVF, ang. High Conservation Value Forest), przy czym, w myśl ww. definicji, obszar ten *de facto* nie musi oznaczać powierzchni zalesionej. Akronim HCVF (ang. High Conservation Value Forest) zawiera w sobie odniesienie do lasów, natomiast w domyśle oznacza również wszelkie inne obszary (łąki, uprawy, itp.) będące pod zarządem danej *jednostki gospodarowania**.

Odpowiedzialne korzystanie z lasu wymaga podejmowania działań edukacyjnych odnoszących się do znajomości środowiska przyrodniczego, jego funkcji i zagrożeń ze szczególnym uwzględnieniem lasów i prowadzonej w nich gospodarki leśnej, w związku z tym takie działania mogą być elementami strategii zarządzania dla wszystkich kategorii HCV.

Sekcja 1. Nadrzędne Najlepsze Dostępne Informacje (NDI)*

Poniższe tabele wyszczególniają rodzaje nadrzędnych *Najlepszych Dostępnych Informacji** (ang. BAI, pol. NDI), które mają zastosowanie podczas identyfikacji, oceny, opracowania strategii zarządzania i monitoringu wszystkich HCV, poszczególnych kategorii HCV lub określonych elementów HCV. Celem wyszczególnienia nadrzędnych NDI w poniższych tabelach jest uniknięcie konieczności powtarzania NDI dla każdego HCV w dalszych sekcjach.

a. Nadrzędne *Najlepsze Dostępne Informacje** wykorzystywane przy identyfikacji i ocenie HCV

*Najlepsze dostępne informacje** do identyfikacji i oceny regionalnych lub krajowych HCV

Wszystkie kategorie HCV:
Wszystkie elementy	• Ustawy i rozporządzenia zawarte w Załączniku A.• Dane, fakty, dokumenty, ekspertyzy i wyniki badań terenowych uzyskane w wyniku własnych działań lub w wyniku konsultacji ze stronami zainteresowanymi. Należy dołożyć wszelkich starań, by informacje te były maksymalnie wiarygodne, dokładne i kompletne. Należy je uzyskać przy pomocy <i>racjonalnego*</i> wysiłku i kosztów z uwzględnieniem <i>skali*</i> i <i>intensywności*</i> działań związanych z zarządzaniem oraz <i>podejścia przezornościowego*</i>.• Ankiety dotyczące <i>szczególnych wartości ochronnych*</i> w <i>jednostce gospodarowania*</i>; odpowiednie bazy danych i mapy; <i>zaangażowanie*</i> <i>wszystkich stron*</i> oraz odpowiednich lokalnych i regionalnych ekspertów; dokument FSC-GUI-60-002 Guidelines for the Implementation of the Right to Free, Prior and Informed Consent; przegląd otrzymanych wyników przez kompetentnych ekspertów niezależnych od <i>organizacji*</i>.

HCV 5 i HCV 6: Element 1,
Wartości ważne dla
społeczności lokalnych	• <i>Kulturowo odpowiednie*</i> <i>zaangażowanie*</i> <i>społeczności lokalnych*</i>. Należy pamiętać, że w przypadku tych elementów będzie to podstawowa NDI.

b. Nadrzędne *Najlepsze Dostępne Informacje** wykorzystywane przy tworzeniu strategii zarządzania HCV

*Najlepsze dostępne informacje** w celu rozwoju strategii zarządzania dla regionalnych lub krajowych HCV

Wszystkie kategorie HCV:
Wszystkie elementy	• Identyfikacja zagrożeń przy użyciu: danych, faktów, dokumentów, ekspertyz oraz wyników badań terenowych uzyskane w wyniku własnych działań lub w wyniku konsultacji ze stronami zainteresowanymi. Należy dołożyć wszelkich starań, by informacje te były maksymalnie wiarygodne, dokładne, kompletne. Należy je uzyskać przy pomocy <i>racjonalnego*</i> wysiłku i kosztów z uwzględnieniem <i>skali*</i> i <i>intensywności*</i> działań związanych z zarządzaniem oraz <i>podejścia przezornościowego*</i>.• <i>Zaangażowanie*</i> <i>wszystkich stron*</i> oraz ekspertów.
HCV 5 i HCV 6: Element 1,
Wartości ważne dla
społeczności lokalnych	• <i>Kulturowo odpowiednie*</i> <i>zaangażowanie*</i> <i>ze społecznościami lokalnymi*</i>. Należy pamiętać, że w przypadku tych elementów będzie to podstawowa NDI. Należy pamiętać, że „kluczowe... znaczenie” należy rozumieć jako wynik <i>zaangażowania*</i> <i>ze społecznościami lokalnymi*</i>.

c. Nadrzędne *Najlepsze Dostępne Informacje** wykorzystywane podczas monitoringu HCV

*Najlepsze dostępne informacje** w celu monitorowania regionalnych lub krajowych HCV

Wszystkie kategorie HCV:
Wszystkie elementy	• Ocena stanu odpowiednich wartości zebrana w terenie za pomocą adekwatnego do rodzaju wartości HCV protokołu monitoringu.• <i>Zaangażowanie*</i> <i>ze społecznościami lokalnymi*</i>, zgodnie z Kryteriami 4.5

Najlepsze dostępne informacje* w celu monitorowania regionalnych lub krajowych HCV

oraz 4.7; *kulturowo odpowiednie** *zaangażowanie** *wszystkich stron**; informacje na temat zaangażowania z przedstawicielami społeczności lokalnych; monitorowanie prowadzone przez społeczności lokalne; zaangażowanie ekspertów.

Sekcja 2: Szczególne Wartości Ochronne

1. HCV 1 – Różnorodność gatunkowa. Koncentracja *różnorodności biologicznej** z uwzględnieniem gatunków endemicznych oraz gatunków *rzadkich** i *zagrożonych**, która jest *znacząca** na poziomie globalnym, regionalnym lub krajowym.

1.1. Element 1 (HCV 1.1.)

Koncentracja *różnorodności biologicznej, która jest *znacząca** na poziomie globalnym, regionalnym lub krajowym.**

Dla Polski obszary o szczególnych wartościach ochronnych HCV 1.1. (HCVF 1.1. - obszary chronione) są definiowane jako fragment lasu specjalnie przeznaczony do ochrony walorów przyrodniczych bez kompromisu z potrzebami gospodarki.

Obszary HCV 1.1 mogą obejmować stosownie do występowania w *jednostce gospodarowania**:

- a. formy ochrony przyrody wyznaczone wprost dla ochrony różnorodności biologicznej na poziomie gatunkowym albo zapewniające taką ochronę przez ochronę ekosystemów (bez kompromisu z potrzebami gospodarki):
 - o rezerwaty przyrody,
 - o obszary ochrony ścisłej i czynnej w parkach narodowych,
 - o użytki ekologiczne desygnowane jako pozostałości ekosystemów mających znaczenie dla zachowania różnorodności biologicznej,
 - o pomniki przyrody tworzone dla ochrony stanowisk rzadkich gatunków roślin, grzybów lub zwierząt;
- b. obiekty i obszary chronione w sposób podobny do (a), na podstawie własnych decyzji zarządcy lasu;
- c. proponowane formy ochrony przyrody, o których mowa w (a), posiadające dokumentację uzasadniającą koncentrację *różnorodności biologicznej**.

1.1.1. **Najlepsze Dostępne Informacje*** proponowane do zidentyfikowania i oceny elementu HCV 1.1.

- Bazy danych prowadzone przez Generalną Dyрекcyję Ochrony Środowiska i Regionalne Dyrekcje Ochrony Środowiska (Centralny rejestr form ochrony przyrody [<http://crfop.gdos.gov.pl/CRFOP/index.jsf>], System Wymiany Informacji o Różnorodności Biologicznej w Polsce [<http://biodiv.gdos.gov.pl/>], itp.).
- Regionalne i tematyczne bazy danych prowadzone przez jednostki naukowe lub organizacje społeczne (np. [ornitho.pl], [grzyby.pl], [coleoptera.ksib.pl], [kp.org.pl/pl/rezerwaty-przyrody-czas-na-comeback/], [<https://www.igipz.pan.pl/Roslinnosc-potencjalna-zgik.html>], itp.).
- Program ochrony przyrody z *planu urzędzenia lasu**.
- Własna wiedza i obserwacje w terenie przeprowadzone przez zarządcę.
- Inwentaryzacje, ekspertyzy oraz raporty z przyrodniczych prac inwentaryzacyjnych, prac badawczych, prac naukowych, metadanych i ocen oddziaływania na środowisko.

1.1.2. Strategie zarządzania HCV 1.1.

Każde działanie w lesie tej kategorii musi wynikać z potrzeb ochrony przyrody (dopuszczalne jest tylko takie działanie, które bez wątpliwości poprawia stan przyrody). Ponieważ lasy tej kategorii zostały przeznaczone "wyłącznie do ochrony przyrody", to nie ma w nich kompromisu z potrzebami gospodarczymi. Obowiązuje zasada "pierwszeństwa przyrody" - w naturalne procesy można ingerować tylko wtedy, gdy ich kierunek uniemożliwiłby osiągnięcie celu ochrony.

Strategie zarządzania mające na celu utrzymanie tego elementu HCV

Przykłady *Najlepszych Dostępnych Informacji**, które mogą być przydatne do opracowania strategii zarządzania elementem HCV 1.1.

Realizacja zapisów wynikających z Programu ochrony przyrody (element *planu gospodarowania**) lub planów ochrony lub zadań ochronnych dla rezerwatów

- Wiedza o wymaganiach ekologicznych gatunków i grup gatunków, oraz o funkcjonowaniu ekosystemów z ich różnorodnością biologiczną, zawarta w literaturze naukowej i opracowaniach przeglądowych (np. Materiały do wyznaczania i określania stanu zachowania siedlisk ptasich w obszarach specjalnej ochrony ptaków Natura 2000, Kryteria właściwego stanu siedlisk przyrodniczych według przewodników ich monitoringu⁴ itp.)
- Załącznik H („Ramowe sposoby ochrony* dla poszczególnych grup gatunków”) do niniejszego Standardu
- Program ochrony przyrody z *planu urządzenia lasu**
- Prognoza oddziaływania na środowisko *planu urządzenia lasu**

1.1.3. Monitoring HCV 1.1.

Metody mające na celu monitoring tego elementu HCV

Przykłady *Najlepszych Dostępnych Informacji**, które mogą być przydatne do monitoringu elementu HCV 1.1.

Wykonywanie obserwacji

- Wyniki własnych obserwacji uzyskane w terenie
- Wyniki innych badań przeprowadzonych na danym obszarze
- Wyniki i raporty podmiotów administracji rządowej (np. GIOŚ i RDOŚ)
- Wiedza ekspercka
- Wyniki interpretacji dostępnych zdjęć lotniczych i satelitarnych
- Śledzenie zmian w opisach taksacyjnych kolejnych rewizji *planów urządzenia lasu**

1.2. Element 2 (HCV 1.2.)

Koncentracja *gatunków rzadkich i *zagrożonych**, która jest *znacząca** na poziomie globalnym, regionalnym lub krajowym.**

Dla Polski obszary o szczególnych wartościach ochronnych HCV 1.2. (HCVF 1.2. - ostoje gatunków rzadkich i zagrożonych) są definiowane jako: obszary o istotnym znaczeniu dla zachowania krajowych lub regionalnych zasobów przynajmniej jednego gatunku spośród gatunków ujętych na krajowej lub regionalnej Czerwonej Liście (liście gatunków ginących i zagrożonych) w Załączniku D w Standardzie lub gatunków "znaczenia europejskiego" (załącznik II lub IV Dyrektywy Siedliskowej lub w załącznik I Dyrektywy Ptasiej).

1.2.1. Identyfikacja i ocena HCV 1.2.

"Istotne znaczenie dla zachowania zasobów" należy rozumieć analogicznie do odpowiedniego kryterium wyznaczania sieci Natura 2000. W idealnej sytuacji należałoby podejść do zagadnienia z punktu widzenia poszczególnych gatunków - wyznaczając w skali kraju i regionu miejsca, które są kluczowe dla ich zachowania, a następnie desygnując je jako *obszary o szczególnych wartościach ochronnych**. Nie liczą się pojedyncze, przypadkowe stwierdzenia np. migrujących osobników, ani populacje nie mające znaczenia dla

⁴ Kryteria właściwego stanu siedlisk przyrodniczych wg. przewodników ich monitoringu zwykle optymalizują także znaczenie tych siedlisk przyrodniczych dla różnorodności biologicznej, choć w niektórych przypadkach lokalnie występujące gatunki mogą mieć inne wymagania.

przetrwania gatunku. Natomiast przez zachowanie zasobów gatunku należy rozumieć nie tylko zachowanie liczby osobników, ale także zachowanie ich zmienności oraz rozmieszczenia geograficznego.

"Czerwona Lista" odnosi się do europejskiej, krajowej lub regionalnej listy gatunków ginących i zagrożonych (opracowanie zawierające kategorie zagrożenia poszczególnych gatunków). Jako podstawę należy przyjąć listę krajową (istnieje dla wszystkich grup roślin, grzybów i zwierząt), jednak jeżeli istnieją listy regionalne (jak w przypadku roślin w wielu regionach) to ujęte na nich gatunki również należy uwzględniać. Nie należy zastępować Czerwonej Listy Czerwoną Księgą - czerwone księgi to opracowania popularnonaukowe, zawierające tylko wybór gatunków z listy zagrożonych. Rozszerzenie o gatunki z załączników Dyrektyw europejskich ma znaczenie praktyczne - umożliwia "harmonizację" *obszarów o szczególnych wartościach ochronnych** z siecią Natura 2000 oraz z wdrożeniem Art. 12 Dyrektywy Siedliskowej. Załączniki Dyrektyw należy traktować jako swego rodzaju "czerwoną listę" gatunków uznanych za zagrożone i wymagające ochrony w całej Europie.

Przy wyznaczaniu HCV 1.2. należy uwzględnić obecność gatunków wskaźnikowych starego lasu, relikty puszczańskie, które stanowią o unikalności poszczególnych kompleksów leśnych.

Desygnacja obszarów powinna uwzględniać biologię danego gatunku(ów) - obejmować całą jego przestrzeń życiową lub cały kluczowy element tej przestrzeni. W przypadku różnych gatunków będą to różne powierzchnie. W przypadku gatunków zależnych raczej od całego krajobrazu leśnego niż od poszczególnych ekosystemów (np. wilk, żubr, niektóre ptaki) należy do całego kompleksu leśnego stosować kategorię HCV 2, choć jako HCV 1.2. mogą być wyznaczone miejsca szczególnie ważne (miejsca rozrodu wilka i rysia, główne miejsca żerowania żubra, strefy ochrony gniazd ptaków drapieżnych).

Przy szacowaniu rangi walorów należy uwzględnić współwystępowanie poszczególnych gatunków (ostoja całej grupy ginących gatunków powinna być uważana za walor większy niż suma ostoi każdego z tych gatunków z osobna. Znaczenie ma także "efekt synergii" - np. występowanie całych powiązanych ekologicznie zespołów zagrożonych gatunków.

W Polsce wyznaczonych obszarów IBA (ang. Important Bird and Biodiversity Area, Ważna Ostoja Ptaków i Bioróżnorodności) i większości IPA (ang. Important Plant Areas, Ważne Ostoje Roślinne) nie należy uznawać automatycznie za obszar o szczególnych wartościach ochronnych tej kategorii - są to z reguły zbyt duże obszary i tylko ich części są istotne z punktu widzenia ochrony zagrożonych gatunków. Nie dotyczy to małych obszarów IBA lub IPA, które powinny być automatycznie uznane za HCVF 1.2. Strefy ochronne wokół stanowisk zwierząt, roślin lub grzybów chronionych powinny być automatycznie uznane za HCVF w tej kategorii. Ostoje i stanowiska gatunków będących przedmiotami ochrony w obszarach Natura 2000 automatycznie są HCVF 1.2 (wyznaczenie obszaru Natura 2000 dla ochrony tego gatunku oznacza automatyczne uznanie, że jego lokalne ostoje i stanowiska są ważne dla zachowania krajowych zasobów).

1.2.1. Najlepsze Dostępne Informacje* proponowane do zidentyfikowania i oceny elementu HCV 1.2.

- Załącznik D do Standardu („Aktualne Czerwone Listy i Czerwone Księgi, określające gatunki rzadkie i zagrożone, mające zastosowanie na terenie Polski lub jej części”)
- (2009/147/WE) / Dyrektywa Ptasia Unii Europejskiej, załącznik I
- Gatunki ptaków będące przedmiotem ochrony na obszarach specjalnej ochrony ptaków⁵
- (92/43/EEC) / Dyrektywa Siedliskowa Unii Europejskiej, załącznik II i IV
- Bieżące konsultacje z instytucjami administracji rządowej i samorządowej, oraz ekspertami, mające charakter aktualizujący wiedzę
- Inwentaryzacje wykonane przez zarządcę
- Prognoza oddziaływania na środowisko *planów urządzenia lasu**
- Program ochrony przyrody z *planu urządzenia lasu**
- Własna wiedza i obserwacje w terenie przeprowadzone przez zarządcę
- Publikacje naukowe, inwentaryzacje, ekspertyzy i raporty z przyrodniczych prac inwentaryzacyjnych, prac badawczych, prac naukowych, metadanych i ocen oddziaływania na środowisko

⁵ Lista gatunków zawarta jest w dokumencie: Obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z 22 marca 2011 r. (Dz. U. 2011.67.358) o sprostowaniu błędów w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków.

1.2.2. Strategie zarządzania HCV 1.2.

Lasy tej kategorii powinny być desygnowane jako ochronne - cenne fragmenty rodzimej przyrody, bądź ochronne - ostoje zwierząt/grzybów/roślin. Przydatne w praktyce jest równocześnie zaliczenie ich do gospodarstwa specjalnego.

W związku z różnorodnością wymagań poszczególnych gatunków, nie można określić wspólnych zasad gospodarowania w lasach tej grupy. Rozstrzygające znaczenie ma kryterium zachowania populacji i siedlisk odpowiednich gatunków w tzw. "właściwym stanie ochrony" (favourable conservation status, FCS), tak jak definiuje go Dyrektywa Siedliskowa UE i polskie prawo ochrony przyrody.

Strategie mające na celu utrzymanie tego elementu HCV

- Odpowiednie środki, aby zapobiec zmniejszeniu zasięgu, integralności, jakości i żywotności występowania gatunków i ich siedlisk*.
- Realizacja zapisów wynikających z Programu ochrony przyrody (element *planu urządzenia lasu**) lub planów ochrony lub zadań ochronnych dla rezerwatów
- Przewidywane oddziaływanie projektu *planu urządzenia lasu** na znane stanowiska rzadkich, ginących i zagrożonych gatunków roślin i zwierząt oraz sposoby ograniczania negatywnego wpływu działań
- Szczegółowe strategie zarządzania bezpośrednio dotyczące gatunku
- Wnioskowanie, wyznaczenie i ochrona stref ochrony wokół stanowisk
- Opisowe informacje o wymaganiach ekologicznych poszczególnych gatunków
- W stosownych przypadkach należy również rozważyć pomoc w przywróceniu siedlisk* gatunku, aby zwiększyć jego szanse na przetrwanie i regenerację.

Przykłady Najlepszych Dostępnych Informacji*, które mogą być przydatne do opracowania strategii zarządzania elementem HCV 1.2.

- Kryteria właściwego stanu gatunków wg przewodników ich monitoringu
- Prognoza oddziaływania na środowisko *planu urządzenia lasu**
- Program ochrony przyrody z *planu urządzenia lasu**
- Plan ochrony lub zadania ochronne rezerwatu
- Podręcznik ochrony gatunków i siedlisk przyrodniczych Natura 2000
- Plany Ochrony obszaru Natura 2000
- Wiedza o wymaganiach ekologicznych gatunków i grup gatunków, oraz o funkcjonowaniu ekosystemów z ich różnorodnością biologiczną, zawarta w literaturze naukowej i opracowaniach przeglądowych

1.2.3. Monitoring HCV 1.2.

Metody mające na celu monitoring elementu HCV

- Wykonywanie obserwacji
- Kontrola informacji mających kluczowe znaczenie dla właściwego stanu, utrzymania i rozwoju populacji gatunku chronionego

Przykłady Najlepszych Dostępnych Informacji*, które mogą być przydatne do monitoringu elementu HCV 1.2.

- Wyniki własnych obserwacji uzyskane w terenie
- Wyniki innych badań przeprowadzonych na danym obszarze
- Wyniki i raporty podmiotów administracji rządowej (np. GIOŚ I RDOŚ)
- Wiedza ekspercka

1.3. Element 3 (HCV 1.3.)

Koncentracja gatunków endemicznych, która jest *znacząca na poziomie globalnym, regionalnym lub krajowym.**

Dla Polski obszary o szczególnych wartościach ochronnych HCV 1.3. (HCVF 1.3. - ostoje gatunków endemicznych) są definiowane jako obszary o istotnym znaczeniu dla zachowania krajowych lub regionalnych gatunków endemicznych.

W Polsce nie występuje wiele endemitów, a te które występują, związane są raczej z ekosystemami nieleśnymi. Polskie "centra endemizmu" lub subendemizmu są uznane za parki narodowe i raczej nie ma mowy o prowadzeniu w nich gospodarki leśnej.

Kategoria ta może w wyjątkowych przypadkach mieć zastosowanie do ostoji endemitów wyróżnianych na poziomie podgatunkowym (jeżyna kępnieńska, jeżyna mosińska) - takie przypadki należy rozpatrywać indywidualnie, w skali Polski będą one bardzo rzadkie.

Obszary HCV 1.3. mogą obejmować:

- a. Lasy lub tereny nieleśne, dla których istnieje w programie ochrony przyrody *planu urzędzenia lasu** lub planie ochrony przyrody lub planie zadań ochronnych zapis uwzględniający stwierdzenie gatunku endemicznego i istnienie dla niego potencjalnych zagrożeń,
- b. Lasy lub tereny nieleśne charakteryzujące się udokumentowanym naukowo występowaniem gatunku lub podgatunku organizmu endemicznego.

1.3.1. *Najlepsze Dostępne Informacje proponowane do zidentyfikowania i oceny elementu HCV 1.3.**

- Zestawienie lokalizacji gatunków endemicznych
- Załącznik D do Standardu (Aktualne Czerwone Listy i Czerwone Księgi, określające gatunki rzadkie i zagrożone, mające zastosowanie na terenie Polski lub jej części)
- Konsultacje z instytucjami administracji rządowej i samorządowej oraz ekspertami
- Prognoza oddziaływania na środowisko *planów urzędzenia lasu**
- Program ochrony przyrody z *planu urzędzenia lasu**
- Publikacje naukowe, inwentaryzacje, ekspertyzy i raporty z przyrodniczych prac inwentaryzacyjnych, prac badawczych, prac naukowych, metadanych i ocen oddziaływania na środowisko
- Własna wiedza i obserwacje w terenie przeprowadzone przez zarządcę

1.3.2. Strategie zarządzania HCV 1.3

Strategie mające na celu utrzymanie tego elementu HCV

- Realizacja zapisów wynikających z Programu ochrony przyrody (element *planu urządzenia lasu**) lub planów ochrony lub zadań ochronnych dla rezerwatów
- Przewidywane oddziaływanie projektu *planu urządzenia lasu** na znane stanowiska endemicznych gatunków roślin i zwierząt oraz sposoby ograniczania negatywnego wpływu działań
- Wytyczenie stref ochronnych dla gatunków endemicznych
- Szczegółowe strategie zarządzania bezpośrednio dotyczące gatunku
- Wnioskowanie, wyznaczenie i ochrona stref ochrony wokół stanowisk
- Opisowe informacje o wymaganiach ekologicznych poszczególnych gatunków

Przykłady *Najlepszych Dostępnych Informacji**, które mogą być przydatne do opracowania strategii zarządzania elementem HCV 1.3

- Prognoza oddziaływania na środowisko *planu urządzenia lasu**
- Program ochrony przyrody z *planu urządzenia lasu**
- Plan ochrony lub zadania ochronne rezerwatu
- Podręcznik ochrony gatunków i siedlisk przyrodniczych Natura 2000
- Plany Ochrony obszaru Natura 2000
- Publikacje naukowe
- Kryteria właściwego stanu gatunków wg przewodników ich monitoringu

1.3.3. Monitoring HCV 1.3

Metody mające na celu monitoring tego elementu HCV

- Wykonywanie obserwacji
- Kontrola informacji mających kluczowe znaczenie dla właściwego stanu, utrzymania i rozwoju populacji gatunku endemicznego

Przykłady *Najlepszych Dostępnych Informacji**, które mogą być przydatne do monitoringu elementu HCV 1.3.

- Wyniki własnych obserwacji uzyskane w terenie
- Wyniki innych badań przeprowadzonych na danym obszarze
- Wyniki i raporty podmiotów administracji rządowej (np. GIOŚ i RDOŚ)
- Wiedza ekspercka

2. HCV 2 - *Ekosystemy** i mozaiki na poziomie *krajobrazu**. *Nienaruszone krajobrazy leśne** oraz *ekosystemy** i mozaiki *ekosystemów** występujące na poziomie *krajobrazu**, które są *znaczące** na poziomie globalnym, regionalnym lub krajowym, które dodatkowo zawierają zdolne do przeżycia populacje większości naturalnie występujących gatunków, z ich naturalnym wzorem rozmieszczenia i zagęszczenia.

2.1. Element 1. HCV 2.1.

Duże ekosystemy* i mozaiki **ekosystemów*** na poziomie **krajobrazu***, które są **znaczące*** na poziomie globalnym, regionalnym lub krajowym, i które dodatkowo zawierają zdolne do przeżycia populacje większości naturalnie występujących gatunków, z ich naturalnym wzorem rozmieszczenia i zagęszczenia.

Dla Polski obszary o szczególnych wartościach ochronnych* HCV 2.1. (HCVF 2.1 - kompleksy leśne odgrywające znaczącą rolę w krajobrazie, w skali krajowej, makroregionalnej lub globalnej) są definiowane jako: kompleks leśny o powierzchni zwykle co najmniej 10 tys. ha, desygnowany jako Ważna Ostoja Ptaków i Bioróżnorodności (IBA) ze względu na gatunki ptaków krajobrazu leśnego, jako Międzynarodowa Ostoja Roślin ze względu na florę leśną lub jako Obszar o Znaczeniu dla Wspólnoty ze względu na zwierzęta typowe dla krajobrazu leśnego (np. niedźwiedź, wilk, ryś, żubr).

W warunkach Polski kategoria ta obejmie duże (kilkadziesiąt tysięcy ha) kompleksy leśne ważne dla różnorodności biologicznej w skali krajobrazu - a więc będzie obejmowała różnego rodzaju "puszcze". Mimo że mają one różny stopień naturalności (od Białowieskiej, Karpackiej i Rominckiej po Notecką), to jednak wszystkie mieszczą się przynajmniej w pojęciu "lasu półnaturalnego" i są bardzo znaczącymi ostojami gatunków leśnych w krajobrazie.

2.1.1. **Najlepsze Dostępne Informacje*** proponowane do zidentyfikowania i oceny elementu HCV 2.1.

Potwierdzeniem "roli w krajobrazie" jest spełnianie przez kompleks leśny roli znaczącej ostoi gatunków wyraźnie związanych z krajobrazem leśnym. Bardzo dobrymi indykatorami są przy tym ptaki, a także duże ssaki związane z obszarami leśnymi (np. wilk, ryś). Ponieważ dla tych gatunków wykonano w skali Polski "waloryzację" poszczególnych kompleksów leśnych (w ramach prac nad wyznaczeniem Międzynarodowych Ostoj Ptaków IBA oraz obszarów Natura 2000).

- Waloryzacja kompleksów leśnych pod względem występowania dużych ssaków leśnych (np. niedźwiedź, wilk, ryś, żubr), wykonana w ramach prac nad wyznaczeniem Międzynarodowych Ostoj Ptaków IBA, Międzynarodowa Ostoja Roślin IPA oraz obszarów Natura 2000
- (2009/147/WE) / Dyrektywa Ptasia Unii Europejskiej, załącznik I
- (92/43/EEC) / Dyrektywa Siedliskowa Unii Europejskiej, załącznik II i IV
- RAMSAR (ang. Ramsar Convention on Wetlands)
- Informacja o ostojach roślin o znaczeniu międzynarodowym publikowana przez Instytut Botaniki PAN w Krakowie
- Centralny Rejestr Form Ochrony Przyrody <http://crfop.gdos.gov.pl/CRFOP/>

2.1.2. Strategie zarządzania HCV 2.1.

Celem HCV 2.1. jest zachowanie charakteru wielkiego kompleksu leśnego.

Strategie mające na celu utrzymanie tego elementu HCV	Przykłady <i>Najlepszych Dostępnych Informacji*</i> , które mogą być przydatne do opracowania strategii zarządzania elementem HCV 2.1.
<ul style="list-style-type: none">• Utrzymanie struktury krajobrazu leśnego całego kompleksu w planowaniu urządzenia lasu przy zachowaniu charakterystycznych układów przestrzennych• Kontrolowanie wpływu gospodarki leśnej na strukturę krajobrazu leśnego (zachowanie "mozaiki" drzewostanów, w tym udziału w tej mozaice elementów kluczowych dla różnorodności biologicznej - np. starodrzewi)• Ochrona pewnych istotnych w krajobrazie "zbieżności przestrzennych" (np. starodrzewy przy jeziorach - b. ważne dla pewnych gatunków ptaków)• Ochrona - także czynna - niektórych małych ale ważnych elementów krajobrazu (np. enklawy łąk śródleśnych, innych powierzchni otwartych wewnątrz dużych kompleksów leśnych)• Podejmowanie działań edukacyjnych na rzecz odpowiedzialnego korzystania z lasu, a w miarę potrzeb związanych z ochroną krajobrazu, ukierunkowywanie ruchu ludzi odwiedzających lasy	<ul style="list-style-type: none">• Zapisy w <i>planach urządzenia lasu*</i>• Wyniki, wnioski i wytyczne wynikające z przeprowadzonych badań na danym obszarze (wiedza ekspercka)

2.1.3. Monitoring HCV 2.1.

Metody mające na celu monitoring tego elementu HCV	Przykłady <i>Najlepszych Dostępnych Informacji*</i> , które mogą być przydatne do monitoringu elementu HCV 2.1.
<ul style="list-style-type: none">• Wykonywanie obserwacji• Kontrola wpływu gospodarki leśnej na strukturę krajobrazu leśnego, tj. zachowanie mozaiki drzewostanów, faz rozwojowych, terenów tymczasowo otwartych, udział odpowiednich klas wieku, w tym starodrzewi• Okresowa analiza zagęszczenia infrastruktury. (Należy zwrócić uwagę, że warunki skutecznego zachowania wartości przyrodniczych, o które tu chodzi, wykraczają niekiedy poza zakres gospodarki leśnej. Konieczna jest ochrona zwartych kompleksów leśnych przed wylesieniami na różne inne cele oraz przed fragmentacją).• Obserwacja trendów ruchu turystycznego	<ul style="list-style-type: none">• Wyniki własnych obserwacji uzyskane w terenie• Wyniki innych badań przeprowadzonych na danym obszarze• Wyniki i raporty podmiotów administracji rządowej (np. GIOŚ i RDOŚ)• Wiedza ekspercka• Kontrola informacji mających kluczowe znaczenie dla właściwego stanu, utrzymania i rozwoju populacji gatunku kwalifikującego dany obszar• Wykorzystanie danych monitoringu prowadzonego w projektach naukowych (jeśli istnieją)• Wyniki interpretacji dostępnych zdjęć lotniczych i satelitarnych• Śledzenie zmian w opisach taksacyjnych kolejnych rewizji <i>planów urządzenia lasu*</i>

3. HCV 3 - *Ekosystemy** i *siedliska**. *Rzadkie** lub *zagrożone ekosystemy**, *siedliska** lub *ostoje**.

Lista "rzadkich lub zagrożonych ekosystemów i siedlisk leśnych" w warunkach przyrodniczych Polski może być przyjęta w formie tożsamej z listą siedlisk z załącznika I Dyrektywy Siedliskowej UE. Rozwiązanie takie dość dobrze odzwierciedla status poszczególnych typów ekosystemów leśnych. Jednocześnie sprzyja "harmonizacji" między obszarami HCV a siecią Natura 2000 i wykorzystaniu istniejących danych lub danych które wkrótce będą musiały być zebrane.

Do kategorii HCV 3 należy zaliczać nie tylko ekosystemy występujące w obszarach Natura 2000 (i tym samym formalnie chronione), ale i ekosystemy wyżej wymienionych typów poza tymi obszarami (ich wskazanie będzie zarazem weryfikacją prawidłowości wyznaczenia obszarów Natura 2000).

Element 1 (HCV 3.1.) *Ekosystemy** i *siedliska** skrajnie rzadkie i ginące.

Dla Polski obszary o szczególnych wartościach ochronnych* HCV 3.1. (HCVF 3.1. - ekosystemy skrajnie rzadkie i ginące) są definiowane jako: ekosystemy* i siedliska* skrajnie rzadkie i ginące.

Obszary HCV 3.1 mogą obejmować:

- skrajnie rzadkie i ginące ekosystemy i siedliska: buczyny storczykowe, świetliste dąbrowy, lasy zboczowe, bory bagienne, brzeziny i świerczyny bagienne
- inne typy leśnych siedlisk przyrodniczych zaklasyfikowane jako znajdujące się w dobrym lub doskonałym stanie ochrony i reprezentatywności A lub B wg kryteriów przyjętych dla Standardowych Formularzy Danych sporządzanych w ramach sieci Natura 2000
- nieleśne typy siedlisk przyrodniczych Natura 2000, z wyjątkiem zbiorowisk mogących wymagać czynnej ochrony.

3.1.1. *Najlepsze Dostępne Informacje** proponowane do zidentyfikowania i oceny elementu HCV 3.1.

- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty (Dz. U. 2010.77.510)
- Podręczniki metodyczne i międzysektorowe dot. obszarów Natura 2000
- Podręczniki monitoringu siedlisk przyrodniczych 2010-2015 (dane Państwowego Monitoringu Środowiska GIOŚ)
- Publikacje naukowe

3.1.2. Strategie zarządzania HCV 3.1.

Strategie mające na celu utrzymanie tego elementu HCV

- Obszary powinny być wyłączone z użytkowania, bądź poddane ochronie czynnej związanej z użytkowaniem w przypadku, gdy występują szczególne potrzeby przyrodnicze. Możliwe włączenie obszaru do gospodarstwa specjalnego.**
- W stosownych przypadkach należy rozważyć pomoc w *przywracaniu** i wzmacnianiu ekosystemów i siedlisk.**

Przykłady *Najlepszych Dostępnych Informacji**, które mogą być przydatne do opracowania strategii zarządzania elementem HCV 3.1.

- Podręczniki metodyczne i międzysektorowe dot. obszarów Natura 2000
- Podręczniki monitoringu siedlisk przyrodniczych 2010-2015 (dane Państwowego Monitoringu Środowiska GIOŚ)
- Zapisy w *planach urzędzenia lasu** w tym Program ochrony przyrody
- Typowe rekomendacje dotyczące ochrony lub zagospodarowania „siedlisk przyrodniczych Natura 2000” zinwentaryzowanych w Lasach Państwowych

3.1.3. Monitoring HCV 3.1.

Metody mające na celu monitoring tego elementu HCV

Przykłady *Najlepszych Dostępnych Informacji**, które mogą być przydatne do monitoringu elementu HCV 3.1.

- **Wykonywanie obserwacji**
 - **Kontrola informacji mających kluczowe znaczenie dla właściwego stanu, utrzymania i rozwoju siedliska kwalifikującego dany obszar**
- Wyniki własnych obserwacji uzyskane w terenie
 - Wyniki innych badań przeprowadzonych na danym obszarze
 - Wyniki i raporty podmiotów administracji rządowej (np. GIOŚ I RDOŚ)
 - Wiedza ekspercka
 - Podręczniki monitoringu siedlisk przyrodniczych 2010-2015
 - Wykorzystanie danych monitoringu prowadzonego w projektach naukowych (jeśli istnieją)
 - Wyniki interpretacji dostępnych zdjęć lotniczych i satelitarnych
 - Śledzenie zmian w opisach taksacyjnych kolejnych rewizji *planów urządzenia lasu**

3.2. Element 2 (HCV 3.2.)

Ekosystemy* rzadkie* i zagrożone* w skali Europy, lecz w Polsce występujące powszechnie i wielkoobszarowo, stanowiące ważne obszary dla gospodarki leśnej.

Dla Polski obszary o szczególnych wartościach ochronnych* HCV 3.2. (HCVF 3.2. - ekosystemy rzadkie i zagrożone w skali Europy), są definiowane jako: ekosystemy rzadkie i zagrożone w skali Europy (ujęte w załączniku I Dyrektywy Siedliskowej), lecz w Polsce występujące powszechnie i wielkoobszarowo, stanowiące ważne obszary gospodarki leśnej.

Obszary HCV 3.2. mogą obejmować:

- a. skrajnie rzadkie i ginące ekosystemy i siedliska: grądy, buczyny, jedliny, łęgi, świerkowe bory górnoeregłowe, dolnoeregłowe bory jodłowo-świerkowe,
- b. lasy zaklasyfikowane jako znajdujące się w dobrym lub doskonałym stanie ochrony i reprezentatywności A lub B wg kryteriów przyjętych dla Standardowych Formularzy Danych sporządzanych w ramach sieci Natura 2000.
- c. nieleśne typy siedlisk przyrodniczych Natura 2000, mogące wymagać czynnej ochrony.

3.2.1. *Najlepsze Dostępne Informacje** proponowane do zidentyfikowania i oceny elementu HCV 3.2.

- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty (Dz. U. 2010.77.510)
- Podręczniki metodyczne i międzysektorowe dot. obszarów Natura 2000
- Mapy i dane przestrzenne z planów zadań ochronnych, planów ochrony, oraz dane zgromadzone przez RDOŚ w ramach uzupełniania stanu wiedzy o siedliskach Natura 2000
- Dane z prognoz i raportów oddziaływania na środowisko oraz innych opracowań eksperckich

3.2.2. Strategie zarządzania HCV 3.2.

Strategie mające na celu utrzymanie tego elementu HCV

Przykłady *Najlepszych Dostępnych Informacji**, które mogą być przydatne do opracowania strategii zarządzania elementem HCV 3.2.

- Pełne utrzymanie zasięgu i integralności ekosystemów i siedlisk. Jeżeli *celem** jest poprawa, należy zastosować środki mające na celu *przywrócenie** ekosystemów lub siedlisk.
- Stosowanie wytycznych dotyczących ochrony siedlisk Natura 2000
- W miarę możliwości zapewnianie właściwych warunków wodnych siedlisk bagiennych
- W razie potrzeby, czynna ochrona siedlisk półnaturalnych.
- Podręczniki monitoringu siedlisk przyrodniczych 2010-2015
- Zapisy w *planach urządzenia lasu** w tym Program ochrony przyrody
- Podręczniki metodyczne i międzysektorowe dot. obszarów Natura 2000
- Załącznik H (Ramowe sposoby *ochrony** grup gatunków)

3.2.3. Monitoring HCV 3.2.

Metody mające na celu monitoring tego elementu HCV	Przykłady <i>Najlepszych Dostępnych Informacji*</i> , które mogą być przydatne do monitoringu elementu HCV 3.2.
<ul style="list-style-type: none"> • Wykonywanie obserwacji 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyniki własnych obserwacji uzyskane w terenie • Wyniki innych badań przeprowadzonych na danym obszarze • Wyniki i raporty podmiotów administracji rządowej (np. GIOŚ i RDOŚ) • Wiedza ekspercka • Kontrola informacji mających kluczowe znaczenie dla właściwego stanu, utrzymania i rozwoju siedliska kwalifikującego dany obszar • Podręczniki monitoringu siedlisk przyrodniczych 2010-2015 • Wyniki interpretacji dostępnych zdjęć lotniczych i satelitarnych • Śledzenie zmian w opisach taksacyjnych kolejnych rewizji <i>planów urządzenia lasu*</i>

4. HCV 4 - *Kluczowe** usługi ekosystemów *. Podstawowe usługi ekosystemów* w sytuacjach *kluczowych**, włączając w to *ochronę** zlewni wodnych i kontrolę erozji wrażliwych gleb i zboczy.

4.1. Element 1. (HCV 4.1.)

***Kluczowe** zlewnie wodne.**

Dla Polski *obszary o szczególnych wartościach ochronnych** HCV 4.1. (HCVF 4.1. - obszary wodochronne) są definiowane jako: obszary spełniające kryteria uznania za wodochronne wg zasad z *Rozporządzenia Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 25 sierpnia 1992 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu uznawania lasów za ochronne oraz szczegółowych zasad prowadzenia w nich gospodarki leśnej* oraz inne obszary pełniące funkcje wodochronne.

Obszary HCV 4.1. mogą obejmować:

- Lasy rosnące u źródeł, rzek i potoków
- Lasy wzdłuż rzek, potoków, kanałów, jezior i innych zbiorników wodnych, uznanych za żeglowne i spławne a także nie uznanych za żeglowne i spławne, wyodrębniane w zależności od ich położenia i charakteru, przy uwzględnieniu, że obejmują:
 - w górach - lasy położone między brzegami wód i najbliższymi liniami naturalnymi w terenie,
 - na nizinach - lasy położone na terenach zalewowych podczas średniej wysokości wody, wokół zbiorników wodnych, lasy położone między brzegiem danego zbiornika a najbliższą linią naturalną w terenie okalającą zbiornik,

- c. Lasy na obszarach ochronnych zbiorników wód podziemnych oraz w granicach stref ochronnych ujęć i źródeł wody, wyznaczonych zgodnie z przepisami prawa wodnego,
- d. Lasy na siedliskach wilgotnych, bagiennych i zalewowych (w rozumieniu Instrukcji Urządzania Lasu)
- e. Obszary wtórnie zabagnione.

4.1.1. **Najlepsze Dostępne Informacje*** proponowane do zidentyfikowania i oceny elementu HCV 4.1.

- Rozporządzenie Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 25 sierpnia 1992 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu uznawania lasów za ochronne oraz szczegółowych zasad prowadzenia w nich gospodarki leśnej
- Prognoza oddziaływania na środowisko *planu urządzenia lasu**
- Zapisy w *planach urządzenia lasu**
- Własna wiedza i obserwacje w terenie przeprowadzone przez zarządcę m.in. dotyczące występowania terenów źródłiskowych, zabagnień tj.: mapy topograficzne (także mapy historyczne, niekiedy przydatne np. do ujawnienia terenów źródłiskowych), mapa hydrograficzna (MPHP10), mapa hydrologiczna, numeryczny model terenu i inne bazy danych (np. GIS-Mokradła [Instytut Melioracji i Użytków Zielonych])

4.1.2. Strategie zarządzania HCV 4.1.

Strategie mające na celu utrzymanie tego elementu HCV	Przykłady <i>Najlepszych Dostępnych Informacji*</i> , które mogą być przydatne do opracowania strategii zarządzania elementem HCV 4.1.
<ul style="list-style-type: none"> • Utrzymanie naturalnych warunków wodnych, w tym terenów zabagnionych • W razie potrzeby odtwarzanie warunków wodnych, np. likwidacja systemów odwodnieniowych, budowa zastawek, przegród na rowach, przywracanie zasilania w wodę, przywracanie możliwości zalewania wodami cieków • Zagospodarowanie zapewniające stałą obecność szaty leśnej, np. stosowanie rębni częściowych, gniazdowych, stopniowych, czy cięć przerębowych. Rębnia pełna może być stosowana tylko w przypadku <i>katastrof naturalnych*</i>. • Minimalizuje się powstawanie antropogenicznego zamulenia (zmętnienia) <i>cieków*</i> • W razie potrzeby, rezygnacja z pozyskania drewna 	<ul style="list-style-type: none"> • Rozporządzenie Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 25 sierpnia 1992 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu uznawania lasów za ochronne oraz szczegółowych zasad prowadzenia w nich gospodarki leśnej • Zapisy w <i>planach urządzenia lasu*</i> • Zasady Hodowli Lasu

4.1.3. Monitoring HCV 4.1.

Metody mające na celu monitoring tego elementu HCV	Przykłady <i>Najlepszych Dostępnych Informacji</i> *, które mogą być przydatne do monitoringu elementu HCV 4.1.
<ul style="list-style-type: none">• Wykonywanie obserwacji	<ul style="list-style-type: none">• Wyniki własnych obserwacji uzyskane w terenie (np. rejestracja poziomu wody)• Wyniki innych badań przeprowadzonych na danym obszarze (np. rejestracja poziomu wody)• Wyniki i raporty podmiotów administracji rządowej (np. GIOŚ i GDOŚ, PGW Wody Polskie, PIG)• Wiedza ekspercka• Wyniki interpretacji dostępnych zdjęć lotniczych i satelitarnych• Śledzenie zmian strukturalnych w opisach taksacyjnych kolejnych rewizji <i>planów urządzenia lasu</i>*

4.2. Element 2. (HCV 4.2.)

Kontrola erozji wrażliwych gleb i zboczy oraz ochrona zasobów węgla w glebach organicznych.

Dla Polski obszary o szczególnych wartościach ochronnych* HCV 4.2. (HCVF 4.2. - lasy glebochronne) są definiowane jako: obszary spełniające kryteria uznania za glebochronne wg zasad z *Rozporządzenia Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 25 sierpnia 1992 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu uznawania lasów za ochronne oraz szczegółowych zasad prowadzenia w nich gospodarki leśnej* oraz inne obszary pełniące funkcje glebochronne w szczególności chroniące zasoby węgla⁶ w glebach organicznych.

Obszary HCV 4.2. mogą obejmować:

- a. Lasy rosnące na wydmach nadmorskich i klifach oraz na terenach bezpośrednio do nich przyległych w pasie nadbrzeżnym
- b. Lasy rosnące na wydmach śródlądowych, obejmujących obszary piasków wydmowych wykazujących, po odsłonięciu, skłonność do przemieszczania się oraz na terenach bezpośrednio do nich przylegających
- c. Lasy rosnące na stromych i urwistych zboczach górskich, obejmujące, w zależności od wystawy, stoki o średnim nachyleniu:
 - a. ponad 20° na zboczach o wystawie południowej, południowo-zachodniej i zachodniej na glebach płytkich do 25 cm głębokości, a przy większej głębokości gleby - ponad 25°,
 - b. ponad 30° na zboczach o wystawie północnej, północno-zachodniej, północnowschodniej i wschodniej na glebach płytkich do 25 cm głębokości, a przy większej głębokości - ponad 35°
- d. Lasy rosnące na terenach podatnych na usuwiska lub na terenach o rzeźbie schodkowej z pęknięciami prostopadłymi do linii spadu - przy stokach o przeważającym nachyleniu ponad 20°,
- e. Lasy rosnące na stromych zboczach jarów, wąwozów i wzgórz o przeważającym nachyleniu ponad 20° przy glebach luźnych i ponad 35° przy glebach zwięzłych, przy czym granica lasu ochronnego powinna przebiegać w odległości 30-50 metrów od krawędzi zbocza,
- f. Lasy rosnące w strefie górnej granicy lasów
- g. Obszary z glebami organicznymi.

⁶ Gleby organiczne magazynują znaczne ilości węgla, a ich sprawność uzależniona jest od poziomu wód.

4.2.1. **Najlepsze Dostępne Informacje*** proponowane do zidentyfikowania i oceny elementu HCV 4.2.

- Rozporządzenie Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 25 sierpnia 1992 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu uznawania lasów za ochronne oraz szczegółowych zasad prowadzenia w nich gospodarki leśnej
- Operat glebowo-siedliskowy
- Prognoza oddziaływania na środowisko *planu urządzenia lasu**
- Zapisy w *planach urządzenia lasu**
- Inwentaryzacje torfowisk
- Numeryczny model terenu

4.2.2. Strategie zarządzania HCV 4.2.

Strategie mające na celu utrzymanie tego elementu HCV	Przykłady <i>Najlepszych Dostępnych Informacji*</i> , które mogą być przydatne do opracowania strategii zarządzania elementem HCV 4.2.
<ul style="list-style-type: none">• Zagospodarowanie zapewniające stałą obecność szaty leśnej, np. stosowanie rębni częściowych, gniazdowych, stopniowych, czy cięć przerębowych. w pierwszej kolejności gdy jest to możliwe przed zrębami zupełnymi lub pozostawianie bez użytkowania. Rębnia zupełna może być stosowana tylko w przypadku <i>katastrof naturalnych*</i>. Utrzymanie, a w przypadku możliwości odtworzenie permanentnego uwodnienia gleb organicznych.• Zrównoważone użytkowanie lasów na glebach organicznych z ukierunkowaniem na ochronę zasobów węgla w glebach organicznych. Brak użytkowania może być również elementem strategii zarządzania.• W razie potrzeby, rezygnacja z pozyskania drewna	<ul style="list-style-type: none">• Rozporządzenie Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 25 sierpnia 1992 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu uznawania lasów za ochronne oraz szczegółowych zasad prowadzenia w nich gospodarki leśnej• Zapisy w <i>planach urządzenia lasu*</i>• Zasady Hodowli Lasu

4.2.3. Monitoring HCV 4.2.

Metody mające na celu monitoring tego elementu HCV	Przykłady <i>Najlepszych Dostępnych Informacji*</i> , które mogą być przydatne do monitoringu elementu HCV 4.2.
<ul style="list-style-type: none">• Wykonywanie obserwacji (w tym stanu uwodnienia gleb organicznych)	<ul style="list-style-type: none">• Wyniki własnych obserwacji uzyskane w terenie (m.in. stanu uwodnienia gleb organicznych)• Wyniki innych badań przeprowadzonych na danym obszarze (m.in. stanu zmurszenia gleb organicznych, np. podczas prac glebowo-siedliskowych)• Wyniki i raporty podmiotów administracji rządowej (np. GIOŚ i GDOŚ, PIG)• Wiedza ekspercka• Wyniki interpretacji dostępnych zdjęć lotniczych i satelitarnych• Śledzenie zmian strukturalnych w opisach taksacyjnych kolejnych rewizji <i>planów urządzenia lasu*</i>

4.3. Element 3 (HCV 4.3.)

Ochrona innych lokalnie istotnych usług ekosystemowych zidentyfikowanych przez zarządcę, które występują w jednostce gospodarowania*.

Usługi ekosystemowe to korzyści, jakie ludzie czerpią z natury. Lasy zapewniają społeczeństwu szeroki zakres korzyści, od obiegu czystej wody, po żyzną glebę i sekwestrację dwutlenku węgla.

Obejmują one:

- usługi zaopatrzenia, takie jak żywność, produkty leśne i woda;
- usługi regulacyjne, takie jak regulacja powodzi, susz, degradacji gleby, jakości powietrza, klimatu i chorób;
- usługi wspierające, takie jak tworzenie gleby i obieg składników odżywczych;
- oraz usługi i wartości kulturowe, takie jak korzyści rekreacyjne, duchowe, religijne i inne korzyści niematerialne.

4.3.1. Najlepsze Dostępne Informacje* proponowane do identyfikacji i oceny elementu 4.3 HCV

- FSC. 2020a. High Conservation Value Guidance for Forest Managers. FSC-GUI-30-009 V1-0 EN. <https://fsc.org/en/document-centre/documents/resource/422>.
- HCVRN. 2017. Common Guidance for the Identification of High Conservation Values. High Conservation Value Resource Network. October 2013, amended September, 2017. <https://hcvnetwork.org/library/common-guidance-for-the-identification-of-high-conservation-values/>
- FSC. 2021. Ecosystem Services Procedure: Impact Demonstration and Market Tools. FSC-PRO-30-006 V1-2. <https://connect.fsc.org/document-centre/documents/resource/316>

Strategie zarządzania oraz monitoring elementu HCV 4.3. powinny być wdrażane stosownie do występujących wartości.

5. HCV 5 - Potrzeby społeczności lokalnych. Miejsca i zasoby o fundamentalnym znaczeniu dla zaspokajania podstawowych potrzeb społeczności lokalnych* lub ludności rdzennej* (w zakresie środków do życia, zdrowia, odżywiania, wody itp.) zidentyfikowane poprzez zaangażowanie* tych społeczności lub ludności rdzennej*.

W Polsce nie odnotowano obecności ludności rdzennej*.

5.1. Element 1 (HCV 5.1.)

Potrzeby społeczności lokalnych. Miejsca i zasoby o fundamentalnym znaczeniu dla zaspokajania podstawowych potrzeb społeczności lokalnych* (w zakresie środków do życia, zdrowia, odżywiania, wody itp.) zidentyfikowane poprzez zaangażowanie* tych społeczności.

Dla Polski obszary o wysokich walorach ochronnych* HCV 5.1. (HCVF 5.1. – potrzeby społeczności) definiuje się jako miejsca i zasoby o fundamentalnym znaczeniu dla utrzymania i przetrwania społeczności lokalnych*, zidentyfikowane poprzez odpowiednie kulturowo* zaangażowanie* ze społecznościami.

Według wytycznych FSC-GUI-60-009 „HCV5: Przykłady miejsc i zasobów fundamentalnych dla podstawowych potrzeb ludności rdzennej i społeczności lokalnych mogą obejmować źródła wody; źródła wody do nawadniania; tradycyjną żywność i leki; oraz inne zasoby leśne, od których zależne są miejscowe społeczności.

Za podstawowe potrzeby uważa się „dobrostan” społeczności lokalnej* i należy je określić poprzez współpracę ze społecznościami lokalnymi*.

Prawdopodobnie istnieje niewiele sytuacji, w których *społeczności lokalne** są zasadniczo zależne od lasów w celu zaspokojenia swoich podstawowych potrzeb.

5.1.1. **Najlepsze Dostępne Informacje*** proponowane do identyfikacji i oceny elementu 5.1 HCV

- *Najlepszą Dostępną Informacją** ma być *kulturowo odpowiednie* zaangażowanie* społeczności lokalnych**.
- Inne źródła informacji mogą zostać wykorzystane w celu uzupełnienia informacji społeczności.

5.1.2. Strategie zarządzania HCV 5.1

Strategie mające na celu utrzymanie tego elementu HCV	Przykłady Najlepszych Dostępnych Informacji*, które mogą być przydatne do opracowania strategii zarządzania elementem HCV 5.1.
<ul style="list-style-type: none">• Strategie opracowane we współpracy z przedstawicielami i członkami <i>społeczności lokalnych*</i>.	<ul style="list-style-type: none">• Przedstawiciele i członkowie <i>społeczności lokalnych*</i>

5.1.3. Monitoring HCV 5.1

Metody mające na celu monitoring tego elementu HCV	Przykłady Najlepszych Dostępnych Informacji*, które mogą być przydatne do monitoringu elementu HCV 5.1.
<ul style="list-style-type: none">• Wykonywanie obserwacji	<ul style="list-style-type: none">• Obserwacje i badania prowadzone przez <i>społeczności lokalne*</i>.• Wyniki własnych obserwacji uzyskanych w terenie, potwierdzone przez <i>społeczności lokalne*</i>.• Wiedza ekspercka

6. HCV 6 - Wartości kulturowe. Miejsca, zasoby, *siedliska** i *krajobrazy** o globalnym lub krajowym znaczeniu kulturowym, archeologicznym lub historycznym i/lub *kluczowym** znaczeniu kulturowym, ekologicznym, ekonomicznym lub religijnym/uświęconym dla tradycyjnej kultury *lokalnych społeczności** lub *ludności rdzennej**, zidentyfikowane poprzez *zaangażowanie** tych społeczności lub *ludności rdzennej**.

W Polsce nie odnotowano obecności *ludności rdzennej**.

6.1. Element 1. (HCV 6.1.)

Wartości kulturowe. Miejsca, zasoby, *siedliska i *krajobrazy** o *kluczowym** globalnym, krajowym lub lokalnym znaczeniu kulturowym, archeologicznym lub historycznym.**

Dla Polski *obszary o szczególnych wartościach ochronnych** HCV 6.1. (HCVF 6.1. - kulturowe, archeologiczne czy historyczne) są definiowane jako: miejsca, zasoby, *siedliska** i *krajobrazy** o globalnym, krajowym lub lokalnym znaczeniu kulturowym, archeologicznym, historycznym.

Obszary HCV 6.1. mogą obejmować: zabytki, stanowiska archeologiczne, miejsca historyczne.

6.1.1. **Najlepsze Dostępne Informacje*** proponowane do identyfikacji i oceny elementu HCV 6.1 .

- Ewidencje zabytków, rejestr zabytków
- Własna wiedza i obserwacje w terenie przeprowadzone przez zarządcę
- Publikacje, ekspertyzy, inwentaryzacje itp. dotyczące zasobów kulturowych, archeologicznych lub historycznych
- Studia i plany zagospodarowania przestrzennego
- Wykazy obiektów o istotnym znaczeniu historycznym, archeologicznym i kulturowym w planach ochrony parków krajobrazowych
- Rozdziały dotyczące dziedzictwa kulturowego w dokumentacjach planów ochrony i w planach ochrony rezerwatów
- Program ochrony przyrody z *planu urządzenia lasu**
- Dokumenty historyczne m. in. historyczne mapy topograficzne
- Informacje od ekspertów i pasjonatów

6.1.2. Strategie zarządzania HCV 6.1.

Strategie mające na celu utrzymanie tego elementu HCV	Przykłady Najlepszych Dostępnych Informacji* , które mogą być przydatne do opracowania strategii zarządzania elementem HCV 6.1.
<ul style="list-style-type: none">• Stosowanie dedykowanych sposobów ochrony ze szczególnym uwzględnieniem wytycznych konserwatora zabytków, jeśli występują• Zarówno brak użytkowania, jak i odpowiednie modyfikacje gospodarki leśnej mogą być częścią strategii zarządzania.	<ul style="list-style-type: none">• Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami• Zapisy w <i>planie urządzenia lasu*</i> lub w załącznikach• Wyniki, wnioski i wytyczne wynikające z przeprowadzonych badań na danym obszarze• Wiedza ekspercka

6.1.3. Monitoring HCV 6.1.

Metody mające na celu monitoring tego elementu HCV	Przykłady Najlepszych Dostępnych Informacji* , które mogą być przydatne do monitoringu elementu HCV 6.1.
<ul style="list-style-type: none">• Wykonywanie obserwacji	<ul style="list-style-type: none">• Wyniki własnych obserwacji uzyskane w terenie• Wyniki innych badań przeprowadzonych na danym obszarze• Wiedza ekspercka

6.2. Element 2 (HCV 6.2.)

Wartości kulturowe. Miejsca, zasoby, *siedliska i *krajobrazy** o *kluczowym** znaczeniu kulturowym, ekologicznym, gospodarczym lub *religijnym** dla tradycyjnej kultury *społeczności lokalnych**, zidentyfikowane poprzez zaangażowanie* z tymi społecznościami.**

Dla Polski *szczególne wartości ochronne** HCV 6.2. (HCVF 6.2. – wartości kulturowe społeczności lokalnych) definiuje się jako miejsca, zasoby, *siedliska** i *krajobrazy** o znaczeniu kulturowym, ekologicznym, gospodarczym lub *religijnym** dla tradycyjnej kultury *społeczności lokalnych**, zidentyfikowane poprzez *zaangażowanie** z tymi społecznościami.

Obszarami HCV 6.2 mogą być miejsca pamięci (cmentarze, pomniki), miejsca kultu religijnego oraz inne miejsca i obszary wskazane przez *społeczności lokalne**.

Pojęcie wartości *kluczowej** odnosi się do braku substytucyjności i przypadków, w których utrata lub poważne uszkodzenie takiego HCV spowodowałoby poważną szkodę, i należy to określić poprzez *zaangażowanie społeczności lokalnych**.

Sama wartość rekreacyjna lasów nie jest wystarczającą podstawą do uznania HCV 6.2.

6.2.1. **Najlepsze Dostępne Informacje*** proponowane do identyfikacji i oceny elementu HCV 6.2

- *Odpowiednie kulturowo* zaangażowanie** z samorządami lokalnymi i innymi członkami *społeczności lokalnych** ma być główną, *najlepszą dostępną informacją**.
- W celu uzupełnienia informacji społeczności można wykorzystać inne źródła informacji, np. wiedzę własną, informacje od ekspertów itp.

6.2.2. Strategie zarządzania HCV 6.2.

Strategie mające na celu utrzymanie tego elementu HCV	Przykłady <i>Najlepszych Dostępnych Informacji*</i> , które mogą być przydatne do opracowania strategii zarządzania elementem HCV 6.2.
<ul style="list-style-type: none"> • Strategie opracowane we współpracy z przedstawicielami i członkami <i>społeczności lokalnych*</i> • Stosowanie dedykowanych metod zabezpieczenia, ze szczególnym uwzględnieniem wytycznych konserwatora zabytków, jeżeli takie istnieją • Unikanie działań mogących skutkować utratą <i>kluczowych*</i> wartości dla tradycyjnej tożsamości kulturowej <i>społeczności lokalnych*</i>, • Zarówno brak użytkowania, jak i odpowiednie modyfikacje gospodarki leśnej mogą być częścią strategii zarządzania. 	<ul style="list-style-type: none"> • Przedstawiciele i członkowie <i>społeczności lokalnych*</i> • Wiedza ekspercka • Oświadczenia, artykuły, przemówienia, petycje, konsultacje społeczne

6.2.3. Monitoring HCV 6.2.

Metody mające na celu monitoring tego elementu HCV	Przykłady <i>Najlepszych Dostępnych Informacji*</i> , które mogą być przydatne do monitoringu elementu HCV 6.2.
<ul style="list-style-type: none"> • Wykonywanie obserwacji 	<ul style="list-style-type: none"> • Obserwacje i badania prowadzone przez <i>społeczności lokalne*</i>. • Wyniki własnych obserwacji uzyskanych w terenie, potwierdzone przez <i>społeczności lokalne*</i> • Wiedza ekspercka • Oświadczenia, artykuły, przemówienia, petycje, konsultacje społeczne

Sekcja 3. Przykładowa literatura dla wybranych HCV

HCV	Literatura
HCV 1	<ul style="list-style-type: none">• Podręczniki metodyczne i międzysektorowe dot. obszarów Natura 2000 https://natura2000.gdos.gov.pl/podreczniki-metodyczna• Główny Inspektorat Ochrony Środowiska Przewodniki metodyczne http://siedliska.gios.gov.pl/pl/publikacje• Zawadzka D., Ciach M., Figarski T., Kajtoch Ł., Rejt Ł. 2013. Materiały do wyznaczania i określania stanu zachowania siedlisk ptasich w obszarach specjalnej ochrony ptaków Natura 2000. GDOŚ, Warszawa (dot.: 1.2.2.;)
HCV 2	<ul style="list-style-type: none">• Podręczniki metodyczne i międzysektorowe dot. obszarów Natura 2000 https://natura2000.gdos.gov.pl/podreczniki-metodyczna• Główny Inspektorat Ochrony Środowiska Przewodniki metodyczne http://siedliska.gios.gov.pl/pl/publikacje• Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki J. 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce. OTOP, Marki (dot. 2.1.2.;)• Mirek Z. i in. 2005. Ostoje roślinne w Polsce. Instytut Botaniki im. W. Szafera, Kraków. (dot. 2.1.2.;)• Jermaczek A., Kwaśny Ł. 2019. Czy sieć Natura 2000 w Polsce pokrywa się z obszarami bez infrastruktury – potencjalnymi obszarami dzikimi? Przegląd Przyrodniczy 30,4: 108-131. (dot. 2.1.2.;)• Jędrzejewski W., Nowak S., Stachura K., Skierczyński M., Mysłajek R. W., Niedziałkowski K., Jędrzejewska B., Wójcik J. M., Zalewska H., Pilot M., Górny M., Kurek R.T., Ślusarczyk R. 2011. Projekt korytarzy ekologicznych łączących Europejską Sieć Natura 2000 w Polsce. Zakład Badania Ssaków PAN, Białowieża. Dostęp 12.10.2020 [https://korytarze.pl/mapa/mapa-korytarzy-ekologicznych-w-polsce]. (dot. 2.1.2.;)• Jermaczek A. 2014b. Obszary dzikości – warunek skutecznej ochrony antropofobnej fauny. Przegląd Przyrodniczy 25, 4: 104-129. (dot. 2.1.2.;)• Selva N., Kreft S., Kati V., Schluck M., Jonsson B-G., Mihok B., Okarma H., Ibisch P. 2011. Roadless and low-traffic areas as a conservation target in Europe. Environ. Manag. 48: 865-877. (dot. 2.1.2.;)• Mysłajek R.W., Nowak S. 2014. Podręcznik Najlepszych Praktyk. Ochrona Wilka, Rysia i Niedźwiedzia brunatnego.
HCV 3	<ul style="list-style-type: none">• Podręczniki metodyczne i międzysektorowe dot. obszarów Natura 2000 https://natura2000.gdos.gov.pl/podreczniki-metodyczna• Główny Inspektorat Ochrony Środowiska Przewodniki metodyczne http://siedliska.gios.gov.pl/pl/publikacje• Pawlaczyk P. 2012. Natura 2000 i inne wymagania europejskiej ochrony przyrody – Niezbędnik leśnika. Wydawnictwo Klubu Przyrodników. Świebodzin. (dot. 3.1.2.; 3.2.2)• Wysocki Cz., Sikorski P. 2002. Fitosocjologia stosowana. Wyd. SGGW. Warszawa• Matuszkiewicz W. 2001. Przewodnik do oznaczania zbiorowisk roślinnych Polski. PWN. Warszawa